USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **E. M.**, zastoupeného Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou se sídlem Revoluční 726/13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2018, č. j. 2 Az 99/2017 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2017, č. j. OAM-238/ZA-ZA11-ZA04-2017 (dále také „napadené rozhodnutí“), neudělil žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji zamítl rozsudkem ze dne 28. 3. 2018, č. j. 2 Az 99/2017 - 24 (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Proti napadenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Nejvyšší správní soud se zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek řízení je i přípustnost kasační stížnosti. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se (mimo jiné) o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 o. s. ř. Pokud by se tedy kasační stížnost opírala výhradně o jiné důvody, než které lze podřadit pod § 103 odst. 1 s. ř. s., případně by, ve vztahu k napadenému rozhodnutí krajského (respektive městského) soudu, neobsahovala důvody žádné, šlo by o kasační stížnost nepřípustnou.

[4] Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých konkrétních důvodů napadá soudní rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), tyto vady neodstraní ani k výzvě soudu, a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publ. pod č. 6/2003 Sb. NSS) dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[5] Právě o takový případ se jedná v nyní posuzované věci. Stěžovateli byla doručena výzva k odstranění konkrétně uvedených vad jeho blanketní kasační stížnosti (usnesení ze dne 16. 5. 2018, č. j. 9 Azs 168/2018 – 10), a to s upozorněním na možnost odmítnutí kasační stížnosti dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud k doplnění uvedeného podání nedojde. Stěžovatel sice reagoval doplněním kasační stížnosti, ve kterém však nenamítl nic konkrétního proti postupu či zdůvodnění rozsudku městského soudu, neuvedl, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právních závěrech).

[6] Stěžovatel pouze uvedl, že je přesvědčen o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, nijak toto tvrzení ale nekonkretizoval. Jinak se však věnoval výlučně tvrzeným pochybením, kterých se při rozhodování dopustil žalovaný. Namítá, že ve správním řízení bylo postupováno v rozporu s § 3, § 50 odst. 3 a § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dále uvádí, že žalovaný nedostatečným způsobem provedl dokazování; skutková podstata, z níž žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spise, jelikož nahradil skutečně zjištěný stav věci svými vlastními hodnotícími soudy. Kromě toho tvrdí, že v rámci správního řízení předloženými důkazy jasně prokázal, že má odůvodněný strach z pronásledování v zemi původu a má důvodné obavy o svůj život a život své rodiny, a proto naplňuje podmínky uvedené v § 12 písm. a) a písm. b) zákona o azylu. V neposlední řadě je přesvědčen, že při posuzování podmínek pro udělení humanitárního azylu dle § 14a zákona o azylu žalovaný nevzal v úvahu možné nebezpečí, kterému bude po návratu vystaven. Nakonec namítá, že žalovaný nevycházel ze zpráv mezinárodních organizací týkajících se Ruské federace a postupoval v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Všechny uvedené námitky vždy směřují výlučně vůči rozhodnutí žalovaného a důsledně opomíjejí napadený rozsudek městského soudu a jeho rozsáhlou argumentaci k žalobním námitkám stěžovatele (viz str. 4 – 9 napadeného rozsudku).

[7] Za tohoto stavu věci nemůže Nejvyšší správní soud kasační stížnost projednat a nezbývá, než ji jako nepřípustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s §104 odst. 4 a s § 120 s. ř. s. odmítnout.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu